

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. G.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **A., s.r.o.**, so sídlom v B. IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou L., s.r.o., so sídlom v B., IČO: 36 677 175, **o vydanie bezdôvodného obohatenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50 C 172/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. júla 2011 sp. zn. 11 Co 32/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa v konaní domáhal, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 132,78 € s príslušenstvom, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej získané na jeho úkor tým, že jej bez existencie právneho dôvodu 6. júla 1998 vo výške 30,12 € a potom 16. februára 2007 vo výške 89,62 € nahradil náklady za odtiahnutie jeho motorového vozidla z miestnej komunikácie podľa § 44 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „zákon č. 315/1996 Z.z.“).

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo 16. júna 2010 č.k. 50 C 172/2008-105 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 89,62 € spolu 8,5 % úrokom z omeškania od 16. februára 2007 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Konanie v časti o zaplatenie istiny 19,91 € zastavil vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby. Výrok, ktorým žalobe vyhovel, odôvodnil súd prvého stupňa tým, že žalovaná nebola 16. februára 2007 oprávnená odtiahnuť motorové vozidlo žalobcu z miestnej komunikácie dňa podľa § 44 ods. 1 a 4

zákona č. 315/1996 Z.z., lebo podľa tohto ustanovenia môže odtriahnuť motorové vozidlo iba sama obec (správca komunikácie) alebo právnická osoba obcou na tento účel založená alebo zriadená. Žalovaná nie je takou právnickou osobou a obec nebola oprávnená previesť na ňu kompetencie orgánu verejnej moci. Žalovaná sa prijatím plnenia vo výške 89,62 € bezdôvodne obohatila (§ 451 Občianskeho zákonníka), preto žalobu v tejto časti považoval za dôvodnú. Zamietnutie žaloby v časti o zaplatenie 30,12 € odôvodnil súd prvého stupňa premlčaním práva v tejto časti. O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa § 517 Občianskeho zákonníka a o trovách konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 12. júla 2011 sp. zn. 11 Co 32/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v napadnutom výroku vo veci samej (t.j. vo výroku, ktorým súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 89,62 € s úrokom z omeškania 8,5 % od 16. februára 2007 do zaplatenia) a zmenil vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu; žalobcovi nepriznal ani náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení tohto rozsudku odvolací súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami i právnym posúdením veci súdom prvého stupňa (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku vo veci samej poukázal na správny záver o neoprávnenom odstránení vozidla z miestnej komunikácie žalovanou. Žalovaná na to nebola oprávnená, lebo odstránenie vozidla upravuje predpis verejnoprávnej povahy (zákon č. 315/1996 Z.z.), ktorý vylučuje pôsobenie podnikateľského subjektu vo verejnoprávnom vzťahu. Zmenu výroku prvostupňového rozsudku o náhrade trov konania odôvodnil tým, že v danej veci nezáviselo rozhodnutie súdu vo veci samej od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku; vzhľadom na mieru úspechu žalobcu rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Uviedla, že v konaní došlo k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odôvodnenie napadnutého rozsudku nemá oporu v právnom poriadku, lebo žiadne ustanovenie neobmedzuje správcu komunikácie uzavrieť zmluvný vzťah s treťou osobou. Súdny nesprávne posúdili otázku platnosti zmluvy o výkone odťahovej služby a tiež splnenia predpokladov vzniku bezdôvodného obohatenia. Z týchto dôvodov

žiadala rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a veci vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Žalobca sa vo vyjadrení k dovolaniu stotožnil s rozhodnutiami súdov a navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovolaním napadnutý rozsudok (jeho výrok vo veci samej) nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. – napadnutý nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a napadnutý je potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na to by dovolanie žalovanej mohlo byť procesne prípustné, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. O vadu uvedenú v tomto ustanovení ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť

účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Žalovaná existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Pokiaľ dovolateľka tvrdí, že rozsudok odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnený, namieta existenciu procesnej vady uvedenej v § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (viď R 111/1998). Takáto vada môže byť úspešne uplatnená len v procesne prípustnom dovolaní (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 84/2012, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010 a 7 Cdo 36/2011). Ide o vadu, ktorá je považovaná za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), prípustnosť dovolania ale nezakladá; v danom prípade bola uplatnená v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné.

K námietke žalovanej, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď R 54/2012). Keďže žalovaná tento dovolací dôvod uplatnila v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd podrobiť napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých záverov.

Žalovaná v dovolaní napadla aj výrok rozsudku odvolacieho súdu o náhrade trov prvostupňového i odvolacieho konania. Tieto výroky, i keď tvoriace súčasť rozsudku, majú povahu uznesenia (viď § 167 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o náhrade trov konania je ale v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. procesne neprípustné. Prípustnosť dovolania žalovanej v tejto časti by mohla založiť iba procesná vada konania uvedená v § 237 O.s.p. (viď R 117/1999), vada tejto povahy ale v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovanej je procesne neprípustné. Vzhľadom na to jej dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. bez toho, aby skúmal opodstatnenosť dovolania.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov tohto konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková